

Babits Firkák

*A Babits Mihály Gimnázium Diákönkormányzatának lapja
XVII. évfolyam 4. szám - 2010. március*

SPORTOLJ TE IS,
ITT A TAVASZ!

Már-már jócskán benne vagyunk a tavaszban így március közepe tájékán, és lassan kezdhettek bizakodni abban is, hogy talán nem lesz több havazás... (bár

ezt reméltük már 2 hete is...) Hogy egy nagyon kedves ismerősöm

szavait idézzem: „Lassan itt az ideje készülni a tavaszi ruhabontásra, mozgósítani a téli beigli-raktárakat és előre ledolgozni a húsvéti sonkaadagokat!” És milyen igaza van! Télen lehet, hogy felkúszott egy pár fölösleges kiló, vagy te is kiestél egy kicsit a formádból, pedig a jó idő beköszöntöttével lekerülnek a pufi télikabátok... Éppen ezért ajánlanék egy pár sportolási lehetőséget mindenkinek. Higgyétek el, jólesik két tétel tanulása között (mivel az iskola nagy része már lázasan készül a vizsgákra, nem is beszélve a végzősökről, akiknek egyre közeledik a nagy megmérettetés dátuma...) fölállni az íróasztaltól és megmozgatni kicsit fáradt végtagjainkat. Nem elég, hogy egy kicsit abbahagyhatod az aggasztóan soknak tűnő tanulást és törödsz egy kicsit a testeddel is... mozgás közben boldogsághormont termelsz, aminek köszönhetően jobb kedvvel és frissebben tudod folytatni utána a korábban elkezdett munkát. És ott motoszkál majd a tudatodban, hogy büszke lehetsz magadra, mert megcsináltad az aznapra kitűzött célt: az 1 km-t, a 2 km-t, a fél órát... Vagy csak, hogy ma is tettél valamit azért, hogy kihozd magadból a legjobbat.

Természetesen nem azt mondom, hogy feltétlenül kezdj el versenyszinten űzni valamilyen remek sportágat... de gondolj csak bele, rengeteg olyan tevékenység van, amihez nem szükséges drága felszerelés, sok pénz vagy x éves korban való kezdés... csak egy kis akaraterő. ;)

A „legolcsóbb sportág” ilyen szempontból a futás... tudjuk, ezt őseink is előszeretettel végezték, például i.e. 490-ben a marathoni hírnök, aki 42,195 km-t futott... de nem kell, sőt nem is szabad elsőre ekkora távokban gondolkodni. Böven elég, ha fogod magad és sportcipőt húzol valamilyen kényelmes öltözkéssel, és lemész lakóhelyed közelébe kocogni egy kicsit. Nem igényel sok előkészületet (bár véleményem szerint könnyebb úgy futni, ha rendelkezel valamilyen „kütyűvel”, amin a kedvenc zenéidet tudod hallgatni) és mégis nagyon hasznos... Szerencsére mostanság a futás nem számít „ciki” sportnak... rengeteg híresség tartja ezzel karban a kondícióját, és nap mint nap látni (főleg a reggeli és esti órákban) futókat a Margitszigeten vagy Káposztásmegyer környékén...

Igen, tudom, nem mindenkinek szívügye ennyire a futás, mint sport... sőt van, aki kifejezetten utálja. Nos neki is van számos ötletem: a mai modern és fitt világban majdnem az összes háztartásban található görkorcsolya vagy roller... na meg persze kerékpár is! A jó idő jelzi számunkra, hogy elővehetjük a sarokban gubbasztó biciklinket/korinkat és nekivághatunk a nagyvilágnak... vagy legalábbis a közeli erdőnek, parknak. Ennek a sporttevékenységnek nagy előnye, hogy talán kevésbé fárasztó, és akár egy egész napos baráti programot is ki lehet belőle kerekíteni, csak szervezés kérdése az egész.

Sokszor emlegetett kifogás az is, hogy az előbb említett sportok egyedül unalmasak és könnyen megunja őket az ember, mi több, nincs, aki ösztönzőleg hasson ránk, stb. Ugye te is hallottad vagy netán mondtad ezeket egy párszor? Erre a problémára is van egyszerű, de kicsit költségesebb megoldás. Sok helyen - Budapesten, Újpesten és még lakótelepünkön is - tartanak edző által vezetett órákat, mint például aerobic, step, dance step, pilates vagy különféle alakformáló órák. Ha sikerül rávenned barátó(i)det, hogy tartsanak veled, egy-két óra után belerázódtok az ilyen órák menetébe és alig várjátok majd a következő alkalmat.

De, hogy a fiúknak is tudjak javasolni valami hasonló típusú órát, ahol nem éreznék magukat kellemetlenül egyedüli férfiként... Kifejezetten ajánlani tudom nekik (is! ;)) a mostanság egyre felkapottabbá váló spinninget. Ez az órátípus ötvözi az eddig kifejtett előnyöket. Alapvetően egy edző által vezetett sport, ahol egy teremben sokan bicikliznek zenére 45-50 percen keresztül... ami így önmagában nem hangzik valami izgalmasan, de ha kipróbálja az ember, teljesen a rajongójává válhat. Szavakkal lehetetlen hitelesen visszaadni az óra élményét... Mindenestre egy próbát megér, nem? Remélem sikerült kedvet csinálnom Neked is a mozgáshoz, és könnyebben gyűröd majd le a tavaszi fáradtságot a cikk segítségével! :) (Ha esetleg kérdésed merülne föl, bátran tedd fel (nem harapok)... és ha tudok, szívesen segítek vagy adok tippeket... csak keress meg valamelyik szünetben.)

Kun Zsófi 11.a

Milyen világban élünk? Manapság az emberek mindent megtehetnek anélkül, hogy a következményektől tartaniuk kellene? Ki dönti el, hogy mi a jó és mi a rossz?

A mi környezetünkben is egyre gyakrabban fordulnak elő rongálások, szabálysértések. A leggyakrabban fellelhető esetek közé tartoznak az iskola felszerelésében okozott károk és a lopások.

Szerencsére eddig azok közé tartoztam, akiket elkerültek ezek a kellemetlenségek, de hallottam a különböző eseteket. Hopp, itt eltűnt egy mobil, itt egy pénztárca, itt egy kis pénznek veszett nyoma. Nem is nagyon foglalkoztam vele, mivel engem nem érintett közvetlenül. Eddig. Mert ma velem is megtörtént, hogy jött egy ember és ellopott tőlem egy számomra értékes tárgyat. Dühös lettem! Hisztiztem, reklamáltam, de semminek sem volt eredménye. A tanárok tehetetlenek, nincsenek jogaik, amikkel intézkedhetnének. Rájöttem, hogy utólag igazából semmit sem tudok tenni. Búcsút inthetek az ellopott ékszeremnek.

De a veszteség ellenére nyertem is a dologgal! Mit? Tapasztalatot. Megtanultam, hogy minden esetben vigyázzak az értékeimre, még ha ismert helyen, ismert emberek között vagyok, mert sohasem lehet tudni, hogy kinek mi tetszik meg és dönt úgy hirtelen, hogy az mostantól az övé lesz! Vigyázzunk az értékeinkre, mert csak mi vagyunk értük a felelősek! Ezt tudom tanácsolni mindenkinek, meg persze, ha már megtörtént a baj, érdemes feljelentést is tenni, mert ki tudja? Talán szerencsénk lesz a szerencsétlenség után.

Kedvcsinálónak csatolnék egy idézetet, amit véleményem szerint jó, ha mindenki ismer:

„ 316. § (1) Aki idegen dolgot másától azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.

(2) A büntetés, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, közérdekű munka vagy pénzbüntetés.

Ha az elkövetési érték ún. nagyobb értékre történik (vagyis az elkövetési érték a 200.001 Ft és a 2 millió forint közé esik), büntetés miatt már három évig terjedő szabadságvesztés is kiszabható.” Huhh...3 év?! Megéri?

Végezetül, kérném azt a kedves személyt, aki most a gyűrűm boldog tulajdonosa, hogyha van rá lehetősége, jutassa vissza hozzám, ha pedig már megvált tőle, boldogan fogadom annak a személynek, boltnak az adatait, akinek vagy ahová eladta, mert így legalább vissza tudnám vásárolni, ami az enyém volt. Igazán értékelném.

Nagy Julcsi 11.A

IPOLYTÖLGYES

Hétvégén reggel negyed hatkor kelni nem túl nagy mulatság, ezzel mindannyian egyetértünk. Ha elgondolkozunk azon, mi is tudja kompenzálni a szenvedést, amit az ébresztőóra elérése, vagy kalapáccsal leütése okoz, arra jutunk, hogy csak a jó öreg espressora hagyatkozhatunk, persze ha ez kevésnek bizonyul, a napunknak lőttek. Vagy mégsem? Néha a legnagyobb örömet egy mosoly, vagy pár jó szó nyújtja, főleg azoktól a személyektől, akik mást nem is tudnának adni, hiszen legnagyobb értékük a belőlük fakadó szeretet. Mind azt a fájdalmat és szenvedést, amelyet a csípős idő és a fáradtság okozott, eltörölte az a hatalmas vigyor, amely már a bejáratnál várt ránk. Habár egy idegen helyen voltunk, ismeretlenek között, egy részünk mégis úgy érezte, hazajöttünk.

Az Ipolytölgyesen fekvő Szent Erzsébet Otthonban

- kezdetben 80, ma már 150 testi- illetve szellemi fogyatékos fiatal és idősebb él egyaránt, akik különböző mértékben sérültek, különböző „betegséggel” élnek együtt. Így visszagondolva nem is mondaná az ember, hogy betegek... csak mások. Ők ugyanúgy teljes életet élnek a maguk módján. Nagyon sokszínű egyéniségek ők is, mint mi. Van köztük egy tolókoksis író nő csonka testtel és ígéretes versekkel, és egy lány, aki kívülről tudja a TELJES János Vitézt, ami, valljuk be, nem kis teljesítmény. Vannak rózsaszín szobás lányok, olyanok, akik szeretik a csokit. Nekik is van Facebook adatlapjuk, szeretnek sétálni, levegőzni, zenét hallgatni, tévét nézni, és némelyek olvasni is

Az Otthon 1986 óta foglalkozik a sérült emberek gondozásával, ellátásával, ápolásával. Természetesen aktív munka is folyik az épület falai között, zenekaruk és kézműves műhelyük is van az itt lakóknak, ahol szőnek, gyertyát öntenek, sütnek... Évente rendezett hagyományos ünnepek és kirándulások színesítik a mindennapjaikat. A vallás is fontos szerepet játszik az intézmény életében, rendszeres miséket tartanak, ugyan nem szokványos, de rendkívül találékony és szívet melengető módon. Ugye már neked sem tűnik annyira félelmetes és rideg helynek, ahova sokan be se mernék rakni a lábukat? Nyilvánvaló tény, hogy az Otthon dolgozói csodálatra méltó emberek, még ha ezt nem is sejtik. Kemény munkát végeznek, ami maximális összpontosítást igényel tőlük. Egy gondozóra naponta 17 beteg jut, ami rengeteg. De hogy egyikük szavait idézzem: „Megéri itt dolgozni, hiszen ezek a fiatalok annyi szeretettel és odaadással fordulnak az emberhez minden egyes nap, hogy az leírhatatlan. Egy nyomott reggelen, ha nincs kedvem dolgozni se menni, belépek az Otthonba, és egyből sugárzó arcokkal találom magam szembe, akik teljes szívükből örülnek, hogy viszontláthatnak, holott tegnap délután váltunk el. Ez akkora lendületet tud nyújtani számomra, amit a hétköznapi életben nem sűrűn, szinte soha nem tudnék átérezni, „egészséges” embertársaim által.”

És mit mondunk mi erről?

„Hatalmas lelki feltöltődés, szeretet, kedves élmények - ez Ipolytölgyes. A nap végére mindenki sokat tanulhatott. Olyan dolgokat, amikre már nem is emlékeztünk. Megtanultuk újra, milyen az, ha nem magunkkal foglalkozunk. Milyen az, ha észrevesszük az élet apró örömeit. Már rég elfelejtettük, mennyit is jelent egy kedves mosoly, egy egyszerű érintés. De most ismét átélhettük és megtapasztalhattuk mindezt az ipolytölgyesi lakók segítségével. Odautaztunk, hogy segítsünk rajtuk, végül ők mégis sokkal többet adtak nekünk.” (Fanni)

„Igazából nem tudom, hogy volt-e olyan Ipolytölgyesen, hogy "legjobb". Nehéz lenne megfogalmazni azt a sok élményt, szeretetet és őszinteséget, ami ott fogadott bennünket, talán ez volt az, ami a legjobban meglepett. Mikor megérkeztünk, rögtön köszöntöttek bennünket, öleltek, örültek nekünk. Teljes szívükből kívánták a jelenlétünket, nem akartak hátbaszárni senkit, szerettek. Elvittük őket sétálni, ahol egyesével kísérgettük végig őket a falu egy részén. Ekkor az ember igazán megtapasztalta, hogy mennyire örülnek nekünk, mennyire hálásak és hogy mennyire vágnak a szeretetre. Amikor etettük őket, és akinek én segítettem, már jól lakott, odaültem Szabi mellé, aki már egy „visszatérő vendég”, és amellé a lány mellé, akinek ő adott ennivalót. Nem tudott kommunikálni, járni sem, csak feküdt szinte. De Szabi beszélt hozzá, dicsérte, lelkesítette és látszott a lányon, hogy örül neki, ugyanis elmosolyodott. Nagyon meglepődtem, mikor ezt láttam, teljesen ledöbbsentem. Sokkal nagyobb élmény volt ez, és az egész kirándulás nekem (mert én annak fogtam fel), mint nekik. Többet kaptam, mint amennyit én valaha is tudnék adni nekik.” (Gerda)

„Én már harmadjára mentem Ipolytölgyesre, szóval már tudtam, mire számítsak. Nagyon jó volt, mint mindig, habár a szokatlan látványtól és szagoktól mindig nehezemre esik elvonatkoztatni, de most már nem jelentett nagy problémát. Leginkább azért járok vissza, mert szerintem jó látni, hogy az emberekben ennyi szeretet van. Tulajdonképpen azért megyünk mi is oda, hogy egy teljes napig csak szeressük őket és száz százalékosan kitüntessük őket a figyelmünkkel. Hazafele mindig rájövök, hogy mekkora kincs volt nekem az a nap és mennyivel többet kaptam tőlük, mint amit adhattam. Csodálom bennük, hogy ennyire őszinték és vidámak tudnak lenni, és nem problémáznak olyan apró dolgokon, mint mi, sokkal szabadabbak. Én a nap folyamán egyszer segítettem etetni az úgynevezett zöld pavilonban, ahol sok olyan személy lakik, aki nem tud beszélni, gyakran mozogni se. Miután megettettem a férfit, akit rám bízta, maradt még egy kis időm. Volt ott egy lány, aki ült egy széken és csak morgott, látszott rajta, hogy nagyon mérges valamiért. Mindenre csúnyán nézett, és ha valaki valamiért oda akart menni, furcsa hangokat adott ki, de én eldöntöttem, hogy leülök mellé. Először rám is mogorván nézett, de némi érdeklődést is felfedeztem a tekintetében. Elkezdtem hozzá beszélni, persze nem válaszolt, mert ő csak hümmögni tudott. Aztán észrevettem, hogy mélyen a szemembe néz és egyre kevésbé morcos. Aztán egy kedves mosollyal megsimogattam a kezét. Meghökken ugyan egy kicsit, de a következő pillanatra már visszamosolygott. Nagyon jó érzés volt :) ” (Bella)

Ha úgy érzitek, sajnáljátok, hogy elmulasztottátok az alkalmat, hogy olyan élményben vehessetek részt, mint mi, ne aggódjatok, van még lehetőség. Ezt az utat Antal tanár úr szervezte, de ha érdekelnek a további utak, Somodiné Nagy Ilona tanárnőt keressétek!

INTERJÚ
TÁBORI ÁRMINNAL

Bevallom, igencsak meglepődtem, mikor a Standard és Latin-Amerikai Táncok Magyar Bajnokságán egy ismerős alakot pillantottam meg a táncparketten. Utánanézzve kiderült, hogy Tábori Ármin, akit eddig csak az iskola folyosóin amúgy arcól ismertem, országos bajnok standard táncos. Így aztán megkerestem, hogy válthassak vele pár szót egy diktafon társaságában is.

Szia! A hétvégén (február 6-7.) láttalak az országos bajnokságon, és nagyon tetszett, amit csináltál. Milyen volt a verseny?

-Nagyon jó volt táncolni. Örülünk annak, hogy szinte az egész egyesületünk (Oktogon Tánccentrum) kint volt, és felszabadultnak éreztem magamat a barátságos közeg miatt. Jó volt látni a tapsoló embereket, kedves mosolyokat és természetesen a pozitív visszajelzéseket. Az eredmény nem teljesen tükrözi a tudásunkat, de még sok verseny van hátra, amin tudunk bizonyítani.

Ahogy néztem az eredményeiteket, a 2009-es évet gyakorlatilag végignyertétek a pároddal, István Viviennel. Mégis mennyi gyakorlás, mennyi idő- és energiaráfordítás van a sikereitek mögött?

-Hetente 5-6 alkalommal szoktunk edzeni, naponta 4-5 órát, attól függően, hogy van-e aznap hegedűm, vagy mennyit kell másnapra tanulni... Versenyek előtt hétvégén is edzünk. Most épp egy elég zsúfolt időszak jön, szinte minden hétvégén megyünk versenyezni. (Megjegyzés: Árminék azóta öt versenyen voltak, melyből hármat megnyertek.)

Mióta csinálod ezt ebben a tempóban?

-Gyakorlatilag nyolc éve táncolok, már a gyerekkorom óta ezt szerettem volna csinálni. Öt éve versenytáncolok, ezt az intenzív készülést pedig a mostani párommal kezdtem el, akivel két éve táncolunk együtt.

És miért éri meg? Mit ad a tánc, ami miatt hajlandó vagy ennyi időt és energiát belefektetni?

-A fáradtságos munkát kárpótolja egyrészt a tánc szépsége, élvezete, másrészt az elért eredmények is. Megéri már magáért a hangulatért, a közösségért... Bár a szüleimnek ez elég nagy anyagi kiadás, de úgy gondolom, ez abszolút nem kidobott pénz, és később mindenképpen meg fog térülni.

Minek tekinted egyáltalán a táncot? Sportnak vagy művészetnek?

-A tánc művészet, de komoly sport is. Egyrészt egyértelmű, hogy fizikailag megterhelő. Másrészt a mozgás szeretete nem elég ahhoz, hogy az embert elismerjék a versenytánc világában, rengeteg kitartásra van szükség, főleg ahhoz, hogy ha egy verseny nem jól sikerül, akkor az ember fel tudjon állni és folytatni tudja.

Mit gondolsz, miért nem szerepel a köztudatban a versenytánc komoly sportként? (Babitsos eset: "Sportolsz?" - "Versenytáncolok." - "Jó, de úgy értem... valami igazi sportot űzol?") Miért hallunk mindig csak a csapnivaló futballunkról, amikor táncból magyar világbajnokunk van?

A tánc kevésbé elterjedt sport, bár az utóbbi időben leadott pár tévéműsor ezen talán javított. Sport alatt viszont az emberek legtöbbször még mindig küzdősportokra, csapatjátékokra és hasonlókra gondolnak. A tánc lágyabb jellege miatt úgy gondolják, hogy az könnyebb ezeknél. No meg azokban több pénz van, több a szponzor, a reklám...

-Az osztályod, a környezeted amúgy tudja rólad, hogy te versenyszerűen táncolsz?

-Azok az emberek, akik számomra fontosak, tudják.

-Engedj meg még egy személyes kérdést! Úgy tudom, annak idején latin táncokban indultál, és csak később váltottál standardre. (Laikusok számára: az előbbi a lendületes, tüzes latin-amerikai táncok gyűjtőneve, pl. cha-cha-cha és samba, az utóbbi az elegáns báli táncokat jelöli, mint pl. az angol- illetve a bécsi keringő, vagy a tangó.) Miért váltottál, illetve kötöttél ki végül ez utóbbi mellett?

-Amikor táncolni kezdtem, még sokkal jobban el tudtam magam engedni, és ehhez illettek a laza, felszabadult latin táncok. Az akkori egyesületemben megismerkedtem a mostani standard tanárommal, Urbán Tamással, aki megszerettette velem a standard táncokat, és sok mindent köszönhetek neki. Úgy gondolom, a mostani felfogásomhoz jobban illenek a standard, mint a latin-amerikai táncok, de szerintem ez idővel változni fog. Mostanában újra elkezdtünk latinozni, készülve a Tíz tánc országos bajnokságra - ott fel kéne mutatni valamit latinból is... Kaptam amúgy olyan visszajelzéseket, hogy nem olyan rossz kívülről tekintve, mint belülről érezve, tehát akár latinozhatnánk is többet, csak kevésbé érzem felszabadultnak magamat.

-Nekem úgy tűnik, jól választottál, és azt hiszem, az eredményeid is ezt mutatják...

-Ha már itt tartunk, szeretném itt is megköszönni mindenkinek, aki lehetővé tette, hogy idáig eljussak.

-Én pedig köszönöm az interjút. További sok sikereket kívánok a versenyekhez!

Marca

KAPCSOLATOK

NAGY ÁGNES 11.B

Kinevezése óta két alkalommal járt az igazgatói irodában, így még ő maga sem tudja, inkább csak sejti, hogy igazán miből is áll majd pontosan tevékenysége, és milyen kihívásokkal kell szembenéznie, mint kapcsolatokért felelős IDB-ügyvivő. Feladata a diákság és a tanári kar, valamint az Igazgató úr közti információáramlás megkönnyítése, úgy gondolja, ha jól látja el posztját, azzal mindkét fél jól járhat ez pedig megfelelően motiválja. Hogy miért pont ezért lett felelős, két okkal magyarázza: elődje őt javasolta a poszt betöltésére; másodsorban elmondása szerint sem rajzolni nem tud, hogy dekoráljon; sem nem elég erélyes, hogy programok megszervezését fogja össze; olyan jelöltek pedig jóval többen vannak, akik jobban szeretnék a sportokat, mint ő. Ági szerint az IDB újonnan megválasztott ügyvivői mind bizonyítottak már, és okkal kerültek meghatározó(bb) szerepkörbe.

MARTON ANDREA 10.B

Osztályában már több éve ő volt az egyik IDB-s. Eleinte csak a háttér-feladatokat vállalta iskolai rendezvényeken, de fokozatosan került egyre nehezebb próbatételek elé. Idén már a táncest és a Diáknapi egyik főszervezője lett. Társaival jól megértük egymást (süti!). Bátyja visszavonulása után szinte törvényszerű volt - akárcsak Dorinánál - az ügyvivői feladat vállalása, főleg azok után, hogy a végzősök egyhangúlag javasolták. Igyekszik a feladatnak legjobb tudása szerint megfelelni. Szereti a musicaleket, a táncot és a túrázást. Úgy gondolja, hogy osztálya nagyon aktív, nagyon jó a csapatmunka és ennek is köszönhető, hogy relatív sokan kaptak ügyvivői feladatokat. Fontosnak tartja az iskolai hagyományokat, és azt, hogy időben elkezdjünk felkészülni iskolánk 25 éves jubileumára.

PROGRAMOK

MAGYAR MÁRTON 10.B

Számos iskolai programban vett már részt, többször vezetett műsort eredményhirdetéseken. Három éve minden gólyatáborban lent volt, egyre felelősebb feladatokkal bízták meg, és ez idén sem lesz másképpen.

A kori felelőseként vett részt az idei diáknapon. Az IDB munkájában ezen kívül nem vállalt jelentősebb szerepet, ám most nagy tenni akarással ugrik a „mélyvízbe”. Az egyik legkedvesebb iskolai emlékünkhöz lehet róla a walesi bárdolatlanok főszerepe, melyben Edward királyt játszotta.

BALASSY ZSOMBOR 10.B

A Gólyatáborokban az elmúlt néhány évben volt lehetősége bizonyítania rátermettségét. Többedmagával szervezőként vett részt az idei diáknapon, meghozza a kori felelőseként.

A nap jól sikerült - legalábbis csak pozitív visszajelzéseket kapott munkáját illetően. Nem lepte meg kinevezése, sőt kifejezetten örül neki. Elmondása szerint szívesen irányít, vállalja ezt a feladatot, és a többiek általában hallgatnak rá. Ők javasolták a posztra. Úgy gondolja, most végre lehetősége nyílik visszaadni valamit abból, amit az évek során kapott.

HAHN FANNI 11.A

Azt vallja nincs jobb attól, mintha részt vehet a dolgok alakulásában, és tehet valamit az iskola életéért - egyszerűen boldog, ha segíthet. Az idei diáknapon a tornaterembe szervezett programrészt lebonyolítását irányította, úgy véli, az ottani munkásságának köszönhető, hogy a sport terén számítanak rá az újjáalakuló diákönkormányzatban, bár hozzátette, lehet, ahhoz van köze, hogy a kedvenc csokija épp a sportszelet.

SPORT

KAPITÁNY ZSOLT 10.B

A végzősök javaslatára merült fel a neve, mint az egyik sportügyvivő. Szereti a labdarúgást, és úgy összeségében a sportokat. Ez motiválja arra is, hogy minél több alkalommal próbáljon olyan programok létrejöttében közreműködni, amelyek során szabadon, mégis szervezeten játszhat, sportolhat bárki. Szereti a kihívásokat, és várja az első igazi feladatait.

OSZETZKY DORINA 11.B

DEKOR

„Sokáig nem is tudtam, hogy ügyvivő lettem, talán három gyűlés is eltelt, mire szóltak, hogy miért nem megyek, elvégre ügyvivő lennék” - mesélte Dorina, akit valóban tudtán kívül, ám koránt sem ok nélkül választottak meg az iskola dekorációjáért felelős tanulónak. Évek óta rajzol - a BF-et is az ő illusztrációi teszik látványosabbá -, részt vett a Dzsungel Könyve díszleteinek elkészítésében, és a 2009-es gólyatábor során is a dekorációért volt felelős. Szeret benne lenni a dolgok sűrűjében, elmondása szerint ebben az is közrejátszhat, hogy látta, ahogyan bátyja is belefolyt a dolgokba - Oszetzky Dániel, alias „Osi” éveken át volt a diákélet egyik meghatározó karaktere-, de nem csinálná, ha nem élvezni a rábízott feladatokat.

TÓTH LÁSZLÓ 11.A

Laci valahogyan belekeveredett a dologba, már ő sem igazán tudja, hogy hogyan, de egyszer csak ott találta magát az egyik iskolai rendezvényen, mint a hangosításért és a stúdió munkáért felelős személy.

Azóta már jó pár alkalommal láthattuk egy-egy keverő mögött potikat tologatva, vagy mikrofonokkal és kábelkötegekkel rohangálva az iskola folyosóin. Műsort vezet a sulis rádióban, Zoli bá' egyik jobb keze, mostantól pedig az IDB iskolán belüli médiájáért és kommunikációjáért felelős ügyvivőinek egyike.

ULICKA ÁDÁM 10.C

Idén csatlakozott az IDB-hez, eredetileg azért, hogy képben legyen az iskola ügyeivel kapcsolatban, és így naprakész hírek kerülhessenek fel az iskola hivatalos honlapjára.

Érdeklődik a média iránt, a babits.hu-n is inkább a tartalomért, mintsem a megjelenésért felel. Szeret tudni a dolgokról, és szereti megosztani a tudását az emberekkel, ezért is jelentkezett önként a weblap szerkesztésére.

LUGOVCOV EVELYN 10.C

Evelyn áthatóan lelkes, Dorinához hasonlóan a 2009-es gólyatábor díszletezésében vállalt szerepet, innen aztán nem kellett sok ahhoz, hogy az IDB-ben találja magát. Szereti a különböző dekorációs módszereket, otthon előszeretettel dekupázzol. Nincs sok a szabadideje, de azt ha teheti, aktívan tölti el, erre egy jó lehetőség az iskolai szerepvállalás.

MÉDIUMOK

VÉGVÁRI NORBERT 11.A
(STÚDIÓ)

Segít, amiben tud, számos iskolai eseményen fotózott már és segédkezett ezen programok hangosításában, technikai háttérének kialakításában. Fényképezni jobban szeret, de örömmel áll rendelkezésre technikai kérdésekben is, elvégre a különböző „kütyük” is közel állnak a szívéhez. Az IDB vezetéséhez tartozni hivatalosan is kihívás számára, ugyanakkor úgy gondolja, sok mindenben nem fog megváltozni teendőinek listája egy-egy délutáni iskolai program során.

FAZEKAS BALÁZS 11.B (WEB)

Már korábban is IDB-ügyvivő volt, feladatköre is ugyanaz maradt.

Úgy másfél éve lett tagja annak a csapatnak, akik nekivágtak az iskola új honlapjának. Ez az egyik hobbija is, így sok tapasztalattal rendelkezik e téren. Már ötödikes kora óta tevékeny résztvevője az iskolai életnek, számos rendezvényen részt vett, ott volt, ahol csak lehetett. Az új iskolai honlap elkészültében elmondása szerint több száz munkaórja van benne, akárcsak az idén elballagó Kovács Andrásnak. „Kövi” utóda Uli lesz valószínűleg.

Megyek az úton...

"Megyek az úton,
Simán egyenesen.
Madarak csicseregnek,
Lágyan, kedvesen.
Az erdő fái
Susognak fülembe,
S hirtelen fényesség
Árad a szívembe.
Majd előtűnik az út,
de ó jaj nekem!
Kétfelé ágazik mi lesz így
velem?
Merre menjek tovább,
Jobbra vagy balra?
Segíts kérlek Istenem,
Merre van az arra!"

Zsófi: Állókép

"Áll világ, levél, ág nem rezdül.
Áll lelkem, bánatom nem enyhül.
Áll ő is, szemben velem egyedül.
Vigasztalni próbál de nem sikerül.
Megbántotta szívem, csalódtam benne,
Nem tudom miért, miért velem tette.
Azt hittem barátom, társam lelzem benne,
de most már belátom, elhibáztam vele."

Kis Fullerén: Falusi történet

"Arcomba hűvös tiszta szél csapott.
Az égen fénylettek az esti csillagok.
Mutatták az utat, merre menjek tovább.
Megláttam egy kunyhót a patakon túlra.
Bekopogtam, majd újra, nem felelt senki.
Benéztem az ablakon nem látszott semmi.
Benyitottam hát, nyikorgott takarosán.
Beléptem a házba, föl volt túrva alaposan.
Szarrények kinyitva, könyvek a földön.
Halk szipogást hallottam, kised a földön.
Alig vettem észre le volt takarva, szülei merre
Hiszen azt az Isten sem tudta.
Megfogtam a gyermeket hazavittem anyámhoz,
Elmeséltem mi történt, odavette magához
Másnap visszamentem nem volt ott senki
Csak egy róka tévedt be, húst akart enni."

ZSÓFI

Ködös reggel

Iskolába megyek.

E világon ez most helyem.

Ide tartok sietve

e ködös reggelen.

Elöttem-mögöttem végtelen csend

ilyenkor még a madár se zeng.

A jótékony köd mindent elfed,

Mint tündő, mely rejt egy lelket.

Csak lépegetek, nézegetem

A tájat, mi most furcsa nekem,

S a tejfehér kerítéseken

nézem: kismacska pihen éppen.

Kiértem e világból.

A köd fenyegetővé váló,

Szürke, nehéz vészjósló

mint a trójai faló.

Elnyeli a buszt a várost,

elmos járdát, villamost

Veszélyessé vált a ház most.

ZSÓFI

Gyűlölet

Nemes érzés, reménység.

Mi nemsesebb a szerelemnél?

Neked adtam mindent, összes

kincsemet.

Érted dobog a szívem, nélküled

nincs életem

Gyűlölöszt ezt elfogadom.

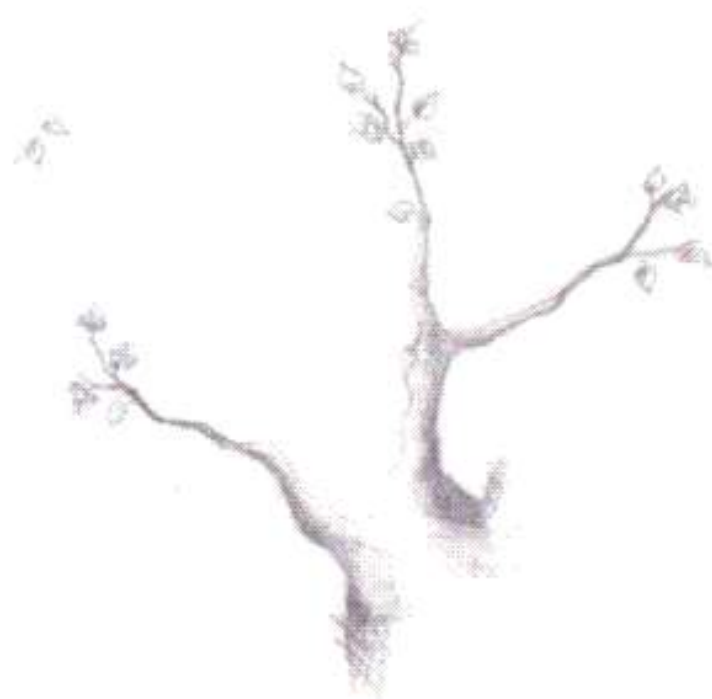
Ülsz a réten - vágyakozom

Látod szívem érted élek

Öntsd ki szíved, érző lélek!

Lenézed lényemet, mégis

Szeretlek én is

A kép a Szalagavatón készült.

Azt tudjuk, hogy a tanárnő Babitsos diák volt. Hogyan emlékszik vissza ezekre az évekre? Milyen érzés egykori tanáraival együtt dolgozni?

1998 és 2002 között valóban én is a Babits padjait koptattam. Őszintén szólva, sajnos nem igazán volt jó az osztályközösségünk, így nincsen túl sok maradandó osztályon belüli élményem. Persze a sok-sok rendezvényre nagyon boldogan tekintek vissza: tisztán emlékszem még a gólyaavatásunkra, amikor gyümölcsöket kellett megennem anélkül, hogy kézzel értem volna hozzájuk, a szalagavatói próbákra, a szerenádokra, ami alatt többet ettem, mint egy hónap alatt. Amikor az Igazgató Úr először mutatott be a tanári karnak, szinte alig tudtam megszólalni. Hiszen néhány új arcotól eltekintve azok álltak előttem, akik szinte többet tudtak rólam, mint bárki más. Nagyon furcsa volt, kicsit aggódtam is, hogy meg akarják-e ismerni a felnőtt arcomat, vagy inkább a diákkori „képem” fog megmaradni. Az is hosszabb időbe került, hogy merjem tegezni a kollégáimat.

Mikor döntötte el, hogy tanár lesz, és azt, hogy a Babitsban fog tanítani?

Tulajdonképpen már általános iskolás koromtól kezdve tudtam, hogy tanár leszek. Én tanítottam meg az öcsémet olvasni, írni és számolni, aki így már óvodás korában könyvből olvasott fel a társainak. 2008 nyarán végeztem a Károli Gáspár Református Tudományegyetemen, és éppen akkortájt keresett meg a Babits akkori egyik tanára, hogy lehet, hogy valamikor szükség lesz rám. És ez a „valamikor” másfél hónap után el is jött.

Milyen élményei vannak, mióta itt tanít? Meg van elégedve az osztályokkal?

Az elmúlt közel két évben gyönyörű élményekkel gazdagodtam: rá kellett jönnöm, hogy csak még színvonalasabbak lettek a rendezvények. Örök élmény marad, amikor tavaly szerenádozni jöttek hozzám a végzős diákok, vagy amikor az első osztálykiránduláson vehettem részt tanárként. Illetve most gözerökkel készülök három kollégámmal a Túlélő versenyre, amin mindig is szerettem volna részt venni, csak valahogy sohasem sikerült. Nem gondoltam, hogy egyszer tanárként fogok benevezni. Azt mondhatom, hogy az osztályokkal többnyire elégedett vagyok, bár az én diákéveimhez képest nagyon megváltoztak az értékek, az, hogy ki mit tart fontosnak az életben.

Kiknek ajánlja a japán nyelv tanulását? Ön hogyan döntötte el, hogy ezt a nyelvet fogja tanulni?

Hogy kinek ajánlom a japán nyelv tanulását? Annak, aki egy olyan ország kultúrájába akar betekintést nyerni, amit a modernitás és a csúcstechnológia mellett lépten-nyomon behálózna az ősidők szokásai, hagyományai. Semmi különleges tulajdonság nem szükséges egyébként a nyelv tanulásához. És hogy miért választottam a japán nyelvet? Gyermekkorom óta érdeklődtem az ázsiai kultúra iránt, és mivel annak idején a japán nyelv tanulása haladó angol tagozattal járt együtt, hát belevágtam.

Volt-e már Japánban? Ha igen, milyen élményei vannak?

Eddig háromszor voltam Japánban. 2006-ban még egyetemistaként egy másfél hónapos nyelvi kurzuson vettem részt, 2007-ben már egy magyarországi japán vállalat tagjaként menten Japánba dolgozni egy hónapra, ami alatt elsősorban tolmácsi feladatokat láttam el. Tavaly ősszel pedig egy kéthetes tanári továbbképzésen vettem részt. Hogy milyen élményeim vannak? Arra nem lenne elég egy könyv sem, hogy elmondjam. Egy szóval csak azt szoktam mondani: „Japán az álmok országa”.

A világ mely területén járt még?

Japánon kívül jártam már Hollandiában (a Babits diákjaként), Tunéziában, Angliában, Olaszországban, Szlovákiában és Erdélyben.

Milyen hobbijai vannak?

Hobbi?! Ez nehéz terület, hiszen nem igazán jut rá elég időm. Közhelyesnek tűnhet, de tényleg azt mondhatom, hogy nekem a munkám a hobbi, tényleg nagyon szeretek tanítani, és azt látni egy diákon, hogy fejlődik. Emellett, ha van időm, szeretek falat mászni vagy lovagolni.

Köszönöm szépen: Nagy Dóra

AZ IDB ÜGYVIVŐI

KÜLKAPCSOLATOK

BORSOS BENCE 10.A

Már négy éve az IDB tagja. Tavaly sportügyvivőként vállalt szerepet, ám idén váltott egy szerinte sokkal fontosabb szerepkörre.

Nem csak az iskola, hanem egész Újpest diákéletére kíváncsi volt, ezért amikor dönteni kellett, nem habozott: „átrándult” a külkapcsolatokhoz. Megkeresésünkre elmondta: döntésében komoly szerepet játszott az is, hogy biztos benne, így több kihívással szembesülhet: három hete például részt vett az Újpesti Diákszövetség gyűlésén, ahol bár még csak ismerkedett a rendszerrel, hasznos tapasztalatokat gyűjtött, és átfogó képet kapott a kerület diákságáról.

CSÖNGEDI ANNA 9.A

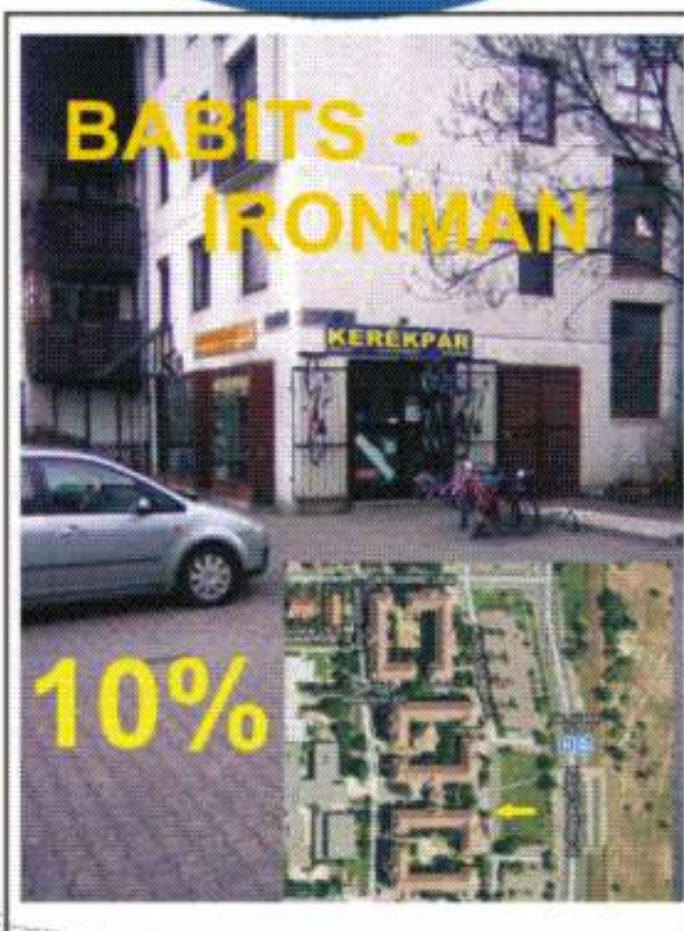
Az újonnan megválasztott ügyvivők legfiatalabbika, ám annak ellenére, hogy még mindig „csupán” kilencedikes,

az egyik legaktívabb közöttük. Aktív résztvevője és alakítója a diákéletnek, az IDB-ben a külkapcsolatokért felel majd társával, Borsos Bencével. Munkássága komolyan meghatározhatja a más iskolák véleményét a Babits-ról, elvégre feladatai közé tartozik majd az iskolai diákság képviselése más intézmények tanulókat megcélzó programjain, gyűlésein. Ez helyenként száraznak is tűnhet, de Anna könnyen orvosolja a dolgot: A diákönkormányzat lapjának, vagyis a BF tartalmáért és megjelenéséért is Ő lesz a képviselője a diákönkormányzatban.

www.babits.hu

Az iskola megújuló honlapja folyamatosan bővülő tartalommal azért, hogy téged naprakészen informáljon. Új oldalak: Diákélet a Gólyatábor és az IDB híreivel, játékokkal és képekkel, videókkal.

Ha valakij az alábbi szelvényt kívágja és bemutatja Babitsos diákigazolványával együtt az IRONMAN kerékpár szaküzletben, amely egyben szervíz is, 10% kedvezményben részesül!

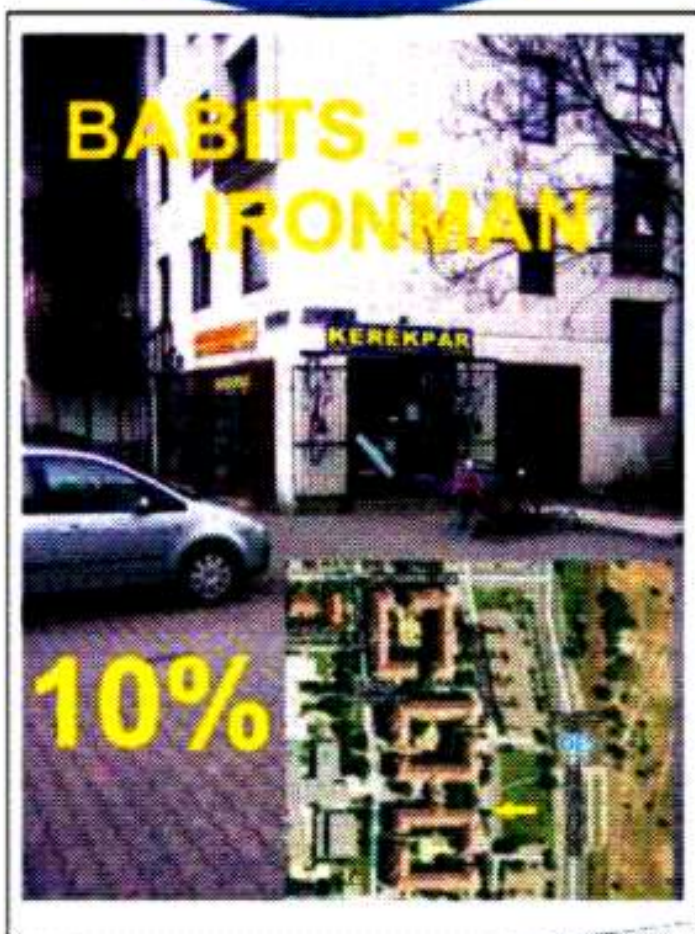
ÉLETBÖLCSELETEK

Millióan vágnak halhatatlanságra, de fogalmuk sincs, mit kezdjenek magukkal egy esős vasárnap délután.

Okos vagy, ha csak felét hiszed el annak amit hallasz. Zseniális, ha tudod, hogy melyik felét.

Azért jó a mazochistának, mert ha rossz, akkor jó, ha meg jó, akkor rossz, tehát jó.

Ha valaké az alábbi szelvényt kivágja és bemutatja Babitsos diákigazolványával együtt az IRONMAN kerékpár szaküzletben, amely egyben szervíz is, 10% kedvezményben részesül

Meg vagyok zavarodva, mint vasorrú bába a mágneses viharban.

Amíg rendszeresen ittam, mindenre vissza tudtam emlékezni. Arra is, ami nem történt meg.

A Windows két dologra akad ki: az egyik önmaga, a másik bármi más.

A jövőben az a legjobb, hogy csak egy napi adagokban kapjuk.

Ha véghezviszed a lehetetlent, akkor a főnököd felveszi a napi teendőid közé.

A szennilitásban az a legjobb, hogy saját magad előtt is eldughatod a karácsonyi ajándékokat.

Csak azt nem értem, hogy a sok szép szőke lány miért festi feketére a haja tövét?

Miért nem változtatsz a hajadon? Például megmoshatnád!

- Maga mióta dolgozik a vállalatnál?
- Mióta megfenyegettek, hogy kirúgnak.

Mindig van két lehetőséged. Vagy nincs.

Teljesen normális vagyok. Ezt mondják a fejemben a hangok is.

Ki az abszolút csúnya?
Még az oroszlan is sirva enne meg.

Nehéz elhinni valakiről, hogy igazat mond, ha mi a helyében hazudnánk.

Mi mondtuk:

Pedig mondtam a tanárnőnek, hogy „akkor foglak hívni” ... öööö... fogom hívni...

Tanár: - Zselé vagy víz?

D1: - Ez?

Tanár: - A fejedet!

D2: - Zsír.

Tanár: - Mi lenne, ha tanulnál is?

D1: - Hát... Akkor kitűnő lennék...

(körbenéz) Csak akkor a többiek kellemetlenül éreznék magukat mellettem...

D2: - Hát, azért attól még messze vagy...

(Biológia)

Mömbrán.

(Történelem)

Tanár: - Napóleon teljesen átrajzolta Európa térképét. Hogyan húzzák meg a győztes szövetségesek a határokat?

Diák: - Fej, vagy írás?

(Társadalomismeret)

Tanár: - Milyen adók vannak Magyarországon?

D1: - Örökösödési adó...

D2: - Jövedéki adó...

Tanár: - Súlyadó.

D3: - Vízadó, levegőadó...

D1: - Híradó...

Tanár: - Hogy hívják a kölcsönt?

D1: - Adósság...

Tanár: - Hitel!

D2: - Lovakrul!

(Angol)

Tanár: - Emlékeztek a képre?

Diák: - Igen, amikor a Catherine Zeta-Jonesék fightingolnak a gardenben...

Tanár: - To plunge down... Hát, erre annyira nincs magyar kifejezés; leszáguldani a hegyről. Magyarul mit is mondanánk?

D1: - Hát ilyen nincs magyarban...

D2: - Lefelé plangálni...

(Francia)

Il n'y a pas assez de chaises. It's... C'est vrai!

(Fr.: Nincs elég szék. Angol: Ez... Fr.: Ez igaz!)

Honti Mária

Mikor olyat olvasgattam a dolgozatokban (Mohácsi Károly után szabadon), hogy Csokonai többretegű költő volt... És akkor úgy megjelenik a szemem előtt, hogy Csokonairól fejtjük le a rétegeket, egyiket a másik után, mint a hagymáról... És a végére az jön ki, hogy a rokokó volt a legvonzóbb rétege... Hát azt hiszem, arról, hogy melyik volt a legvonzóbb rétege, Vajda Julianna többet tudna mesélni...

SUDOKU

		5		1	4			
		6				7	5	
		3	9					
			3			8	4	9
6				7				1
			4	5				
4	5						9	7
			1					
				9	3			

		5					8	
		1	4	8				2
		9	8		7		2	
	8	4		1		5		
6	5		2				9	
		8		7				
4	3						7	
				2				9

2								
			4		2			5
								6
5				8		9		
	2	7	3			5		4
	4							7
8	7	5			3			2
1	9				5	4		
			6					

Első számunkban nagy népszerűségnek örvendett ez a rovat, többek kérésére visszatértek a hátsó oldalra a feladványok. Ha valaki most találkozna először ezzel a játékkal, akkor annyi a szabály, hogy mind a sorokban, mind az oszlopokban, mind a kis négyzetekben egyszer szerepelhetnek a számjegyek 1-től 9-ig.

Babits Firkák

XVII. évfolyam 4. szám -
2010. március

A Babits Mihály Gimnázium
Diákönkormányzatának lapja
1047 Budapest Tóth Aladár utca 16-
18. Tf.: 0612334290

babitsfirkak@gmail.com /
www.babitsfirkak.fw.hu

Megjelenik 250 példányban
Felelős kiadó: Csöngedi Anna
IDB ügyvivő Szerkesztették:

István, Marcell, Zsófi, Veresi, Viktor,
Ax, Gábor, Marci, Orsi, Anna,
Anita, Dóra, Gergő, Balázs...

Rajzok: Dorina Korrektor: Endrei
Marcell

Felelős szerkesztő: Marton Sándor

Köszönjük

Újpest Önkormányzatának
támogatását!

Nyomdai munkák: